

та розуміння музичних творів як однієї з музичної компетентності учня.

Література:

1. Базова програма «Музичне мистецтво» для 1-4 класів / Л.О. Хлебникова та ін. // Електронний ресурс, журнали «Початкова школа», «Мистецтво та освіта».
2. Кабалевский Д.Б. Основные принципы и методы программы по музыке для общеобразовательной школы // Музыкальное воспитание в СССР. – М., 1978. – Вып. I. – С. 89.
3. Костюк О.Г. Сприймання музики і художня культура слухача. – К. : Наукова думка, 1965. – С. 121.
4. Лобова О.В. Формування основ музичної культури молодших школярів: теорія та практика : [Монографія] / Ольга Лобова. – Суми: ВВП «Мрія» ТОВ, 2010. – 516 с.
5. Российская педагогическая энциклопедия в двух томах. Том I (А-Л) – М.: Научн. изд. «Большая Российская энциклопедия», 1993. – 608 с.

Серих Лариса Володимирівна,

к. пед. наук, доцент, завідувач кафедри дошкільної та шкільної освіти

КЗ Сумський ОІППО

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ ОСОБИСТІСНО-ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА

Розкриття особливостей, специфіки особистісно-професійної компетентності педагога дозволило проаналізувати основні дефініції цього педагогічного феномену. Вислови Цицерона «non scholae, sed vitae discimus» (ми вчимося не для школи, а для життя) та Б. Гейтса «цінність співробітника визначають не просто знання, набуті за допомогою підручника, а «приховані знання», набуті під час попередньої кар'єри» підтверджують актуальність обраної теми дослідження й уможливають розкриття її термінологічного апарату.

Так, загальновідомо, що компетенція (відповідність) – обізнаність, знання і досвід у певній сфері, коло повноважень (ознаками компетенції є номінальність, очікувальність); а компетентність – властивість, досвідченість, володіння людиною відповідними компетенціями, її загальна здатність, основана на знаннях, цінностях, мінімальному особистісному досвіді у певній сфері (ознаками компетентності є реальність, фактичність, ситуативність вияву).

Отже, дефініцію «компетентність» характеризуємо як універсальну процесуальну інтегральну властивість; здатність актуалізувати, змінювати в собі те, що необхідно змінювати відповідно до ситуації; потенціал, який виявляється ситуативно; результат не лише освіти, а й досвіду людини загалом; свідоме застосування знань, умінь тощо в конкретній дії.

Розгляд наукових джерел дозволив класифікувати типи компетентностей: життєві, ключові (key skills), базові, основні (base skills), серцевинні (core skills) (зокрема М. Холстед, Т. Орджі з Кембриджського екзаменаційного синдикату, Велика Британія); об'єднати їх у 4 групи: предметні, особистісні, соціальні, методологічні (Австрія) та характеризувати за 3 категоріями:

- автономна дія, інтерактивне використання засобів, уміння функціонувати в соціально гетерогенних групах (за матеріалами О.Овчарук);
- за видами діяльності: (В.Луговий);
- за психологічною будовою – потреби, здібності, уміння.

У цьому контексті Рада Європи (1996) виявляє специфіку у дослідженні компетентностей: «знаю як», а не «знаю що».

З огляду на зазначене, компетентний педагог – людина, якій притаманна педагогічна компетенція. Теоретичні основи проблеми компетентностей у галузі педагогіки сформували А. Андрєєв, Н. Бібік, І. Єрмаков, І. Зимня, В. Луговий, О. Пометун, О.Савченко, А. Хуторської; у галузі психології – І.Бех, О. Кононко, Ю. Швалб та ін.; у галузі порівняльної педагогіки – О. Локшина, О. Овчарук та інші.

Із вище зазначених наукових тверджень можемо скласти структуру професіограми педагога (рис. 1), яка включає: особистісні якості педагога (вольові якості риси характеру, темперамент тощо); знання свого предмета (маємо на увазі ті знання, що педагоги отримують у вузах); психолого-педагогічні підготовка (яку педагоги також набувають у вузах); методична підготовка; самоосвіта, ІКТ технології, сучасні новітні технології, які педагоги освоюють протягом життя, зокрема в закладах післядипломної освіти.

Рис. 1. Структура професіограми педагога

На рис. 2 показуємо компоненти компетентності педагога. До них включаємо: ціннісно-мотиваційний, когнітивний, діяльнісний, рефлексійний компоненти.

Рис. 2. Компоненти компетентності педагога

Отже, у зв'язку з поширенням компетентнісного підходу в освіті, що є основою змістовних змін із забезпечення відповідності освіти запитам і можливостям суспільства періоду інформатизації і глобальної масової комунікації розвиток професійної компетентності педагога набуває системного та нагально необхідного значення. За умов компетентнісного підходу суттю освіти стає розвиток здатності педагога до самостійного вирішення проблем в різних сферах і видах діяльності на основі використання соціального досвіду, елементом якого стає їх власний досвід. За таких умов у системі безперервної освіти дорослих компетентність стає однією з основних характеристик її результативності.

Синько Людмила Степанівна,

ст. викладач кафедри дошкільної та шкільної освіти

КЗ Сумський ОІППО

КЕЙС-ТЕХНОЛОГІЯ ЯК СУЧАСНА ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ПРОФІЛЬНОЇ ШКОЛИ

Формування нових моделей навчальної діяльності, з широким використанням інноваційних технологій навчання є одним із пріоритетних напрямків модернізації вітчизняної системи освіти, тому першочерговим завданням є усвідомлення суб'єктами навчання психолого-педагогічних проблем та необхідності суттєвого оновлення змісту та технологій навчання, подальше удосконалення фахової компетентності учителя з використання нових методик та інноваційних технологій.

Однією з таких прогресивних технологій навчання є кейс-технологія. У порівнянні з іншими активними методами навчання кейс-метод в системі шкільної освіти не настільки відомий та досліджений. Але серед його переваг вітчизняні учені відзначають колективний характер